

Rigsdagen skal altsaa aldeles overdrage den til Regjeringens og Finantsministerens Raadighed, og efter den Sætning: „gjort Gjerning er halv forsvaret“, følger det af sig selv, at naar det sidestefter bliver forelagt, at Finantsministeren har taget de eller de Beslutninger, saa er Rigsdagen omtrent nødt til at gaae ind paa dem. Jeg skal derfor meget tilraade, at der ikke bliver foretaget Noget ved denne Sag førend i det tilkommende Finantsaar, og dersom Rigsdagen da giv den Bet, at der strax ved næste Sessions Begyndelse blev nedsat et særskilt Udvalg i Thinget for at tage alle saadanne Sager under Behandling, for ikke at optage Finantsudvalgets Tid og forsinke Finantsloven i det Hele taget, saa vilde Rigsdagen først komme til at faae sin naturlige Stilling til Sagen og kunne faae det afgjort saa betimeligt, at der snart kunde kommes disse Mænd til Hjalp; der skulde da fra min Side ikke lægges den mindste Vanskelighed i veien for, at de Mænd, som saaledes kom i Betragtning, allerede før det nærværende Finantsaar kunde blive bevilgede en Pensionssørgelse, idet man meget godt kunde gaae ind paa at bevilge Noget fra den Tid af, at Forslaget oprindeligt er bragt ind her i Thinget.

Tseberning: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at den Sag, som der her hovedsagelig er Spørgsmaal om, ikke er ganske ubehandlet af Rigsdagens Finants-Udvalg; thi dette har allerede i October-Maaned haadt de fleste eller idetmindste adskillige af disse Andragender for. En Rigsdagsmand fra Randers, som nu ikke er tilstede, havde dengang særlig den Deel af Finantsloven til Behandling, som omfatter Pensionerne, og deriblandt vare ogsaa de herhenhørende Andragender henvisse til hans nærmere Undersøgelse og Bedømmelse, for senere af ham at foredrages i Finants-Udvalget. Da vi kom til at behandle disse Andragender, kom vi til at erkjende, at der vilde være mange Vanskeligheder tilstede for et hvilket som helst Udvalg, der allene bestod af Mænd, valgte fra Rigsdagen, ved at bringe Noget ud af denne Sag. Jeg skal blot gjøre opmærksom paa eet Tilfælde, som vil gjøre det klart, hvor vanskelige Rigsdagens Stilling i saa Henseende vilde være. Vi sit nemlig ved den Leilighed opgivet

en heel Liste over pensionerede Officerer med Bemærkninger om Marsagen til deres Pensionering; vi fandt netop ved en Deel af dem, hvis Andragender vi troede vare de billigste, og jeg kunde gjerne sige de retfærdigste — dem nemlig, som vi troede at maatte betragte som afgaaede paa Grund af deres Posters Inddragelse — vi fandt ved dem vedtagne „paa Grund af Svagelighed“. Ugeoverfor en Vedtegning af denne Art var det umuligt for os at komme videre — og det vilde maaskee heller ikke have været klogt af os at forsøge paa at gaae videre — og dog er det ganske vist, at man ikke burde blive staaende derved. Naar vi nemlig kunde estervise, og vi have i mange Tilfælde estervist det, at de samme Mænd, som her — lad os s. Ex. sige den 15de i Maaneden eller hvilken Datum det nu er — ere afgaaede for „Svagelighed“, vare den 1ste i Maaneden blevne kaldede fra en Post til en anden, som var en Tillidspost, som var en højere Commandopost, saa skulde de altsaa have faaet denne Svagelighed, som havde bevirket deres Affsedigelse, i Lobet af 14 Dage; men selv om de maatte stiges at have faaet en saadan Svagelighed i Lobet af 14 Dage, kunde de paa Grund deraf ikke være blevne affsedigede; thi der er en almindelig Bestemmelse i Militairretaten, som siger, at naar en Officeer bliver svagelig, og man formoder, at han kan helbredes igjen, saa gives der ham et Aar til dert at gjenvinde sit Helbred, og først naar dette Aar er omme, skal han indstilles til Affsed, isald han til den Tid ikke er helbredet og tjenstdygtig, saa at der her, saaledes forekom det os, havde fundet en Misforstaaelse Sted. Regjeringen vil derimod selv meget godt kunne komme til at bringe dette i Orden; thi den behøver slet ikke at gaae ind paa en Undersøgelse; den behøver ikke at tage denne Betegnelse tilbage, og den behøver forøvrigt slet ikke at foretage sig Aludet i denne Sag, end ganske simpelt at afgjøre, om ikke den og den Mand i Affsedigelsesens Dieblik var brugbar og gjorde sin Tjeneste, og om det dog ikke hovedsagelig var paa Grund af Armeens Afstaaing, altsaa paa Grund af „Inddragelse“ af en Mængde Poster, at han blev affsediget, medens man vistnok havde beholdt ham, hvis Armeen